

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P., s. r. o.**, so sídlom P. Bratislava, IČO: X. zastúpená advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom G. Bratislava, IČO: X. proti povinnej: **M. H.**, nar. X. bytom D. P., **o vymoženie pohľadávky vo výške 425,35 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Er/760/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoE/49/2013-64 z 13. augusta 2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej **z a s t a v u j e**.

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 11Er/760/2007-32 z 22. 10. 2012 exekúciu zastavil, oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. J. Ď. trovy exekúcie v sume 59,75 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia a návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok). Konštatoval, že exekučným titulom v prejednávanej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 5760/06 zo 14. 11. 2006 vydaný Stálym rozhodcovským súdom, ktorý zriadila S. a. s., Bratislava. Ďalej uviedol, že v danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu, kde oprávnená je dodávateľom a povinná spotrebiteľom. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany práv pred všeobecným súdom. Predmetnú doložku považoval súd prvého stupňa za neprijateľnú

a v dôsledku toho za neplatnú (§ 53 ods. 1 až ods. 5 Občianskeho zákonníka). Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor účastníkov, v dôsledku čoho vydaný rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľný, a teda nie je spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie oprávnenej uznesením č. k. 13CoE/49/2013-64 z 13. 08. 2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.) ako vecne správne potvrdil. Ďalším výrokom zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Odvolací súd po preskúmaní veci, zaoberajúc sa námietkami oprávnenej uviedol, že vzhľadom na oprávnenou predloženú exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, je súd nielen v štádiu exekučného konania, v ktorom posudzuje splnenie zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie, ale počas celého konania, oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky) a tiež či rozhodnutie, ktoré má predstavovať exekučný titul, bolo vydané orgánom, ktorý má na to právomoc. Pokiaľ však bola právomoc rozhodcovského súdu založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenej voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohla v rámci exekúcie domáhať. K zamietnutiu návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd uviedol, že z ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že rozhodnutie o predložení prejudiciálnej otázky je vecou výlučnej kompetencie vnútroštátneho súdu po zistení, že pre vydanie rozhodnutia je potrebné rozhodnúť o výklade práva Únie. Odvolací súd však nepovažoval v danej veci oprávnenou predloženú prejudiciálne otázky za právne relevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, a preto nebol daný dôvod na ich predloženie Súdnemu dvoru Európskej únie.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 09. 2013.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, v časti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj dovolateľka) tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania, porušili zásadu kontradiktórnosti a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Písomne vyjadrenie k opravným prostriedkom oprávnenej nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej Najvyšší súd SR) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho

dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 4Cdo/304/2012, 4Cdo/319/2012, 6Cdo/414/2012, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/214/2013, 4OboE/54/2013, 4Oboer/216/2013, 4OboE/62/2014, 4Oboer/2/2014, 4OboE/2/2014, 4Oboer/26/2014, 4OboE/14/2014, 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014, 7ECdo/250/2013, 7CoE/84/2013, 3ECdo/105/2014, 3CoE/61/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 01. 01. 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 30. apríla 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.